

Faludi József Húgával És A Beck Nővérekkel

Ez a kép 1940 körüli. Itt vannak a Beck lányok, Judit (balra), a testvére, Edit (mellette), utána az én húgom, a Magdi és én. Ez a csepeli nagyszülők, anyukám szüleinek az udvara. Itt volt Szükeszkor a sátor. Ezt a tetőt, ami itt van mögöttünk, levették és tettek rá gallyakat. Nem Szükeszkor bármire használták, akkor raktárhelyiség volt. De ott tudott tanulni a nagyapám is, meg ott készítette elő a sakterdolgokat, ott élesítette a késeket. A nagyapám volt a csepeli sac-mac. Ez azt jelenti, hogy a hitközség dolgait vezette, a nyilvántartásokat, ő csinálta az esküvőket [lásd: házasság, esküvői szertartás], a sakteri feladatokat is ellátta, eljárt a vágóhídra, és elvégezte a teendőket -- mert volt kóser mészárszék Csepelen is --, és eljárt az iskolákba hébert tanítani.

Edit és Judit az édesanyám testvérének, Hermin néniének a lányai. Kiskőrösiek ők is. Hermin néniének a férje szabó volt, férfiszabó. De már később nem dolgozott. A Beck lányok tanultak, és aztán az édesanyjuknak -- mert az varrónő volt -- a műhelyében dolgoztak. Ők is varrtak. Abban a majoros házban, ahol voltak a zsidó rendezvények -- ahol volt színházterem, és színházi előadásokat szerveztek, ahol csak zsidók voltak --, ott laktak. És ott volt nekik ruhaszalonjuk.

A Beck lányokat a szüleimmel és a testvéreimmel együtt 1944-ben Kiskőrösön összeszedték, és Auschwitzba vitték. Egyik rokonunk, akivel együtt voltak, az mesélte, hogy ahogy megérkeztek Auschwitzba, édesapám és nagyapám mindjárt ment a kemencébe. A lánytestvéreim az édesanyámmal és az unokatestvéreimmel pedig munkára, Németországba. Az úton gyakorlattá vált, hogy aki nem bírta tovább menni, azt ott, a helyszínen lelőtték az örök. Editnek levált a cipőtalpa és leült, a testvére természetesen vele maradt. Őket mindenki szeme láttára lelőtték. Akkor elhatározták anyukámék, hogy megszöknek. Meg is szöktek. Azóta nincs róluk hír.